

9. Lubowal sy prawdu a hidził sy njeprawosć; tohodla je će žalbowal Bóh, twój Bóh z wolijom radosće před twojimi towaršemi.“*

Ps. 44, 7.

10. A: „W spočatku založi ty, Knježe, zemju a skutk twojeju rukow su njebjesa.“*

Ps. 101, 26.

11. Wone zańdu, ty pak wostanješ, a wšitke zestarja jakož drasta,

12. A jakož woblečenje je přeměniš, a budža přeměnjene; ty pak sy tón samy, a twoje lěta njeprěstanu.“

13. Kotremu z jandželow pak hdy rjekny: „Syni so k mojej prawicy, hač položu twojich njeprěćelow za podnožk twojeju nohow.“*

Ps. 109, 1.

14. Njejsu wšitcy služowni duchowje, k službje posłani za tych, kotřiž dóstanu herbstwo zbóžnosće?*

STAW II.

Hdyž přestupjenje kazni jandželow zaslužene khostanje dósta, přindže tute čím skerje na přestupjerjow kazni Khrystusa, kotryž čłowjestwo a križ přijawši, pod jandželow poniženy bu, z čímž je zakładnik zbóžnosće do njeho wěraječ.

Tohodla dyrbimy čím bóle kedźbować

na to, štož smy slyšeli, zo njebychmy trjebaj rozplunili.

2. Přetož, hdyž bu přez jandželow řečane slowo krute, a kóžde přestupjenje a njeposluchanje sprawnu wotplatu dósta:

3. Kak my wučeknjemy, jelizo tak wulkeje zbóžnosće kedźbu nimamy? kotraž w spočatku wopowědowana přez Knjeza bu wot tych, kotřiž su ju slyšeli, na nas wobkručena,

4. Hdyž ju Bóh wobswědči ze znamjenjemi a dźiwami a wšelakimi mocami a podžćenjemi Ducha swjateho po swojej woli.*

Mark. 16, 20.

5. Přetož jandželam njepodćisny Bóh přichodny swět, wo kotrymž řečimy.*

6. Swědčeše pak něhdže něchtó prajo: „Što je čłowjek, zo na njeho spominaš, abo syn čłowjeka, zo jeho wopytuješ?*

Ps. 8, 5.

7. Sćinil sy jeho wo malo mjeńšeho dyžli jandželow; z krasnosću a česću sy jeho krónowal a postajil jeho nad skutkami swojeju rukow.

8. Wšitko sy podćisnyl pod jeho nozy.“ Přetož w tom, zo wšitko podćisny, njewostaji ničo jemu njepoddate. Nětko

lestwje knježi sprawnosć. — 9. Dokelž bě jeho žiwjenje tak poslušne, swjate žiwjenje, je Bóh jeho takrjec žalbowal z wolijom radosće, t. r. jeho wozbožil, powyšil před wšitkimi čłowjekami. — 10. Tež słowa 101. psalma, w kotrychž so Boža njeprěměnosć wopisuje, počahuje list na Khrystusa, zo by jeho přednosć nad jandželemi dopokazał, kotřiž su jeno služowne a přeměnite stworjenja. — 13. Tež słowa 109. psalma su najprjedy wo Davidu prajene, ale jeno dokelž bě wón předznamjo Khrystusa, w kotrymž so wone dopjelnichu. Njeprěćelowje, kotřiž so Khrystusej podćisnu, su hrěch, smjereć, hela a wšitcy přećiwnicy kralestwa Božeho. — 14. Mjez tym, zo Syn z Wótcom wěčne knježi, služu jandželowje tym, kotřiž su powołani k wěčne zbóžnosći.

II. 1—4. Dokelž su zjewjenja noweho zakonja wjele wosebniše, dyžli zjewjenja stareho, napomina list w r. 1—4, zo bychy swěrnje přijate byle, dokelž hewak bychmy tola zhubjeni byli; hdyž přestupjenje kazni, přez jandželow datych t. j. stareho zakonja, njekhostane njewostachu, njećeknu či khostanju, kotřiž zacpěja wučy, kotraž su tak wozbožace, wot Khrystusa, Syna Božeho zjewjene, wot japoštołow slyšane a wobkručene a wot Boha samoho z dźiwami a darami Ducha swjateho wobswědčene. — 5. Khrystus, to rozestaja list nětko w r. 5—18, je noweho zakonja srjedźićer a wječr, a tohodla wosebniši dyžli jandželowje, runjež je po zdaću jako čłowjek a wosebje w swojim čerpjenju pod jandželow stajeny. Ale Khrystus dyrbješe wočłowječić a čerpeć, dokelž měješe čłowjekow jako čłowjek z čerpjenjom wumóžić. Přichodny swět t. j. swět, w kotrymž ma zbóžnosć so dokonjeć, je nowy zakon. — 6. Zo je přichodny swět Khrystusej podćisnjeny, dopokazuje list ze słowow 8. psalma, hdžež je wysoka hódnosć kwalena, kotruž Bóh před druhimi stworjenjemi čłowjekej poda. Najwyšši stopjeń doepě čłowjeska hódnosć w Khrystusu, a wo nej plaća tohodla wosebje psalmowe słowa: Wón bu najprjedy snadniši dyžli jandželowje, mjenujey w swojim čerpjenju, potom pak bu za tute dobrowólne poniženje powyšeny, a wšitke stworjenja, tež jandželowje, buchu jemu podćisnjeni.